

Není ani správné, že § 35 odhadního řádu obsahuje (až na ustanovení o námitkách proti určení odhadní ceny) nějaké předpisy o opravných prostředcích, zejména o rekursu a dovolacím rekursu, takže v té příčině platí obecné předpisy exekučního řádu a podle jeho § 78 obdobně i předpisy civilního řádu soudního. Ustanovení § 36 odhad. ř. sice praví toliko, že jest šetřiti předpisů c. ř. s. o následcích nedostavení se a o neposlušnosti znalců a o jejich odmítnutí obdobně také v řízení exekučním; z toho však neplyne, jak to dovozuje dovolací rekurs, že by v odhadním řízení neplatila jiná ustanovení civilního řádu soudního, v § 36 odh. ř. výslovně neuvedená.

V § 9, odst. 2, vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. je pouze předepsáno, že se určí stav břemen na základě soudního odhadu nemovitostí zemědělského podniku, že odhad nařizuje vyrovnací komisař a že jej vykoná soud jinak pro odhad příslušný »podle předpisů o odhadu nemovitostí v řízení exekučním (odhadního řádu)«, pokud vláda nařízením nestanoví pro účely zemědělského vyrovnacího řízení odchylky od ustanovení odhadního řádu. Tyto odchylky jsou (nehledíc na uvedené vládní nařízení) stanoveny ve vlád. nař. č. 159/1936 a ve vlád. nař. č. 230/1936 Sb. z. a n. Protože ani odhadní řád, ani uvedená vládní nařízení neobsahují zvláštních předpisů o rekursu a dovolacím rekursu v té příčině, je z toho zřejmé, že o odhadním řízení, prováděném v rámci zemědělského vyrovnacího řízení, platí o rekursu a dovolacím rekursu stejná ustanovení, jako v obyčejném vyrovnacím řízení. Ježto však ve vyrovnacím řízení není možný mimořádný dovolací rekurs, odmítl rekursní soud důvodně dovolací rekurs proti svému potvrzujícímu usnesení.

Čís. 16452.

Meze zaměstnavatelovy povinnosti k ochranné péči podle § 1157 obč. zák.

Zaměstnavatel splnil svoji povinnost pečovati o život a zdraví zaměstnanců (§ 1157 obč. zák.) již tím, že se postaral o nutná ochranná zařízení a podle jejich povahy je též učinil zaměstnancům přístupnými. Není jeho věcí dbáti, aby jich zaměstnanec v každém jednotlivém případě též upotřebil. Zaměstnavatel může předpokládati o zaměstnanci, že má tolik dbalosti, aby použil ochranného opatření, a nemusí jej na to zvlášť upozorniti.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1937, Rv I 1020/36.)

Srov. rozh. č. 5066 Sb. n. s.

Žalobu, jíž se žalobce, zámečnický pomocník, na žalovaném zaměstnavateli, majiteli zámečnické dílny, domáhá náhrady škody, která mu vznikla z poranění oka při práci v zámečnické dílně, zamítly s o u d y všech tří stolic, nejvyšší soud z těchto

d ů v o d ů:

Žalobce opírá svůj nárok na náhradu škody o tyto skutečnosti: 1. že žalovaný nepřihlásil svůj podnik k úrazovému pojištění dělnickému, 2. že žalovaný nedal žalobci při práci k dispozici ochranné brýle, 3. že žalovaný neodstranil ze své dílny nástroje, z nichž se odštěpovaly střepliny. Co se týká první skutečnosti, nezáleží na tom, zda žalovaný přihlásil svůj podnik k úrazovému pojištění dělnickému, neboť žalobci nemohla z takového opominutí vzejít žádná škoda, když podle § 1 úraz. zák. je zaměstnanec pojištěn již tím, že se stane zaměstnancem v úrazovém podniku, tedy když jest pojištěn ipso iure bez zřetele na to, zda zaměstnavatel přihlásil podnik k pojištění čili nic (Sb. n. s. č. 10223). Povinnost žalovaného k náhradě škody nelze vyvodit ani z toho, že žalovaný nepřihlásil svůj podnik k úrazovému pojištění dělnickému aspoň dobrovolně podle zákona č. 168/1894 ř. z., poněvadž taková přihláška je vyhrazena toliko volné úvaze zaměstnavatele a zaměstnanec nemá na takovou ochranu právního nároku, takže opominul-li žalovaný tuto přihlášku, nejednal proti předpisu § 1157 obč. zák. Pokud jde o druhé dvě uplatněné skutečnosti, je předeslati, že podle zjištění nižších soudů nepodléhal podnik žalovaného pojistné povinnosti, což plyne i ze spisů rozhodčího soudu úrazové pojišťovny dělnické v P. Cu 3234/30, jehož rozhodnutím je soud vázán (Sb. n. s. č. 976, 4627, 12987). Je proto souzenou věc posuzovati podle obecných právních předpisů a nikoliv podle § 46 úraz. zák. Nižší soudy v otázce, zda žalobce měl k dispozici ochranné brýle, zjistily, že ochranné drátěné brýle visely v sousední dílně kovářské, jež náležela H-ovi, mezi dveřmi a oknem na hřebíku, na něž věšivali zaměstnanci žalovaného klíč od jeho dílny, a že žalovaný svým zaměstnancům, tedy i žalobci řekl, že si je mají brát při rozličných pracích, jako instalačních a smirkových, že však je nevyzval výslovně, aby si je brali i při pracích kovářských. Z těchto zjištění plyne závěr, že žalobci byly ochranné brýle k dispozici a že mu byly přístupné. Tím splnil žalovaný povinnost, již mu ukládá § 1157 obč. zák. Podle dotčeného ustanovení má zaměstnavatel pečovati co do úpravy služebních úkonů a co do náradí o to, aby život a zdraví zaměstnance byly chráněny. Řečené ustanovení jest vykládati tak, že se zaměstnavatel musí postarati o nutná ochranná zařízení pro zdraví a život svých zaměstnanců, že však není jeho věcí, aby se postaral i o to, aby zaměstnanec ochranného zařízení v jednotlivém konkrétním případě upotřebil, a aby ho zvlášť upozornil, kdy takového zařízení má upotřebiti, neboť i zaměstnavatel jest oprávněn předpokládati o svém zaměstnanci podle § 1297 obč. zák., že má tolik rozumu, aby byl schopen obyčejné pečlivosti a dbalosti (Sb. n. s. č. 5066). Nelze tedy žalovanému v tomto směru přičítati žádné zavinění. Na tom by nic neměnilo, i kdyby podnik žalovaného bylo pokládati podle § 25 živn. ř. za podnik, v němž je podle § 1 nařízení ze dne 23. listopadu 1905, č. 176 ř. z., dbáti předpisů tohoto nařízení, tedy i předpisu § 92, podle něhož je zaměstnavatel povinen, aby svým dělníkům opatřil ochranné brýle.

Žalovaný totiž, jak plyne ze zjištění nižších soudů, učinil i v tomto směru potřebné, opatřiv žalobci brýle, a splnil i předpis § 92 uved. nař., takže není třeba se obíratí otázkou, zda platily i pro podnik žalovaného předpisy uvedeného nařízení. Co se konečně týká třetí skutečnosti, zjištily nižší soudy, že střepina, jež žalobci vlétla do oka, pochází z kladiva, jímž žalobce pracoval, že kladivo má náležitou tvrdost a že hojně dochází k takovýmto odštěpením kladiva. Plyne tedy z těchto zjištění závěr, že se kladivo, jež bylo náležitě tvrdé, hodilo k sporné práci a že proto bylo nástrojem způsobilým. Na tom nic nemění, že přece jen odlétla z kladiva střepina, když to je pravidelnou a obvyklou vlastností takových kladiv a když právě této vlastnosti kladiv má se čeliti upotřebením ochranných brýlí. Nelze proto usouditi, že by žalovaný byl jednal proti předpisu § 1157 obč. zák., když neodstranil sporné kladivo z dílny.

Čís. 16453.

Odpovědnost advokátů.

Obrátí-li se klient na právního zástupce (advokáta) o radu, nesmí se právní zástupce spokojiti toliko informací danou mu klientem, nýbrž má z vlastního popudu působiti k potřebnému, co možná objektivnímu doplnění informace a žádati k tomu konci, aby mu klient předložil i příslušné doklady, listiny a pod.

Jde-li jen o výklad zákonných předpisů, který je snad po právní stránce nesprávný, není tu zavinění právního zástupce nevědomostí, nebo nedostatkem náležité pozornosti, nebo potřebné péče.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1937, Rv I 1425/36.)

Žalobce koupil trhovou smlouvou ze dne 31. srpna 1931 od Dr. L. Z. rolnickou usedlost č. p. 65 v H. za kupní cenu 220.000 Kč, která byla vypořádána tak, že žalobce převezme na srážku kupní ceny pohledávku spořitelny v T. 63.211 Kč 22 h, že složí zálohu 50.000 Kč a že zbytek kupní ceny 106.788 Kč 78 h zaplatí do čtyř neděl, t. j. do 28. září 1931. Tuto lhůtu však žalobce nedodržel, a proto dne 7. listopadu 1931 obdržel žalobce od kupitele Dr. L. Z. doporučený dopis, v kterém mu byla stanovena k zaplacení nedoplatku kupní ceny 106.788 Kč 78 h dodatečná lhůta do 16. listopadu 1931 s tím, že prodatel po jejím marném uplynutí od trhové smlouvy odstoupí a že se bude na kupiteli domáhati škody, která mu vzejde odstoupením od smlouvy. Po obdržení uvedeného dopisu se žalobce obrátil na žalovaného jako právního zástupce o poskytnutí rady a tu se žalovaný ve své vlastnosti jako advokát vyjádřil tak, že stanovení dodatečné lhůty k zaplacení zbytku kupní ceny jest pouze »ranou na poplach« a že žalobce nemusí zaplatiti v uvedené lhůtě celou dlužnou částku. Poté zaslal žalobce před uplynutím dodatečné lhůty Dr. L. Z. 50.000 Kč. Ten však mu peníze vrátil s tím, že splátku nepřijímá, a po uplynutí stanovené dodatečné lhůty od smlouvy